

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **M. Ch.**, zastoupen Mgr. Romanem Seidlerem advokátem se sídlem Malická 11, Plzeň, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2019, č. j. OAM-88/LE-BA02-LE32-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 18. 6. 2020, č. j. 60 Az 43/2019 - 70,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 5. 2019, č. j. OAM-88/LE-BA02-LE32-2019, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou ke Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. Dle přesvědčení soudu se žalovaný zabýval situací žalobce dostatečně, přičemž vycházel jak z informací sdělených žalobcem v průběhu pohovoru k jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany, tak z podkladů vztahujících se k bezpečnostní situaci na Ukrajině. Krajský soud odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž vyplývá, že azyl je specifickým důvodem pro povolení pobytu na území ČR a nelze jej zaměňovat s jinými legálními formami pobytu. Žalovaný zcela logicky a přesvědčivě odůvodnil, proč nejsou splněny podmínky pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany a krajský soud se s jeho hodnocením ztotožnil. V neposlední řadě neshledal soud důvodnou ani námitku žalobce stran možnosti udělení humanitárního azylu, k čemuž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 36/2005 – 48.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Proti rozsudku krajského soudu brojí žalobce (stěžovatel) kasační stížností, v níž uvedl, že na celém území Ukrajiny panuje nepříznivá ekonomická situace a z důvodu ozbrojeného konfliktu dochází k porušování lidských práv. Stěžovatel je vystaven bídě, přičemž možnosti, jak si obstarat finanční prostředky k zajištění důstojné životní úrovně pro něj a jeho rodinu, jsou jen omezené, ne-li žádné. Tyto důvody svědčí dle mínění stěžovatele pro udělení azylu.

[4] Žalovaný ani krajský soud nadto nezohlednili zdravotní stav matky stěžovatele, který představuje důvod zvláštního zřetele hodný ve smyslu § 14 zákona o azylu. Stěžovatel má za to, že v kombinaci s neutěšenou bezpečnostní a ekonomickou situací na Ukrajině svědčí nepříznivý zdravotní stav jeho matky pro udělení azylu z humanitárních důvodů.

[5] Závěrem stěžovatel dodal, že se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení, přičemž nelze vyloučit, že si bude obdobně počínat i v případě jiných žadatelů o mezinárodní ochranu. Z tohoto důvodu se stěžovatel domnívá, že jeho kasační stížnost splňuje podmínky přijatelnosti dle § 104a odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“).

[6] Kasační stížnost byla zaslána k vyjádření žalovanému, který uvedl, že s veškerými argumenty stěžovatele se již vypořádal jak krajský soud, tak před ním samotný žalovaný. Stěžovatelova tvrzení o zhoršené bezpečnostní situaci či porušování lidských práv na celém území Ukrajiny jsou zcela vágní a nikterak se nevztahují k osobě stěžovatele. Žalovaný má za to, že stěžovatel neuvedl žádné azylově relevantní důvody a podmínky pro udělení žádné z forem mezinárodní ochrany (ani humanitárního azylu) nesplňuje. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl, případně odmítl pro nepřijatelnost.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[7] Kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a jedná se o kasační stížnost, která je ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná. Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti ve věcech mezinárodní ochrany je ovšem také její přijatelnost. Kasační stížnost je podle § 104a s. ř. s. přijatelná tehdy, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Podrobněji se podstatou institutu přijatelnosti a jeho dopady do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS. V něm interpretoval neurčitý právní pojem „*přesah vlastních zájmů stěžovatele*“. O přijatelnou kasační stížnost se dle zde citovaného rozhodnutí může jednat v následujících typových případech: (1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu; (2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně; (3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikatorní odklon; (4) pokud by bylo v napadeném rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[8] Stěžovatel jako důvod přijatelnosti kasační stížnosti toliko obecně označil pochybení krajského soudu, které zasáhlo do jeho hmotněprávního postavení. O takové pochybení se může jednat především tehdy, nerespektoval-li krajský soud ustálenou judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování bude docházet i v budoucnu, nebo pokud krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[9] V posuzované věci však Nejvyšší správní soud žádné takové pochybení neshledal. Krajský soud se v odkazovaném rozsudku přesvědčivě a zcela racionálně vypořádal s veškerou argumentací stěžovatele. Přitom odkázal na konstantní judikaturu k otázce nemožnosti zaměňování řízení o udělení mezinárodní ochrany s jinými způsoby legalizace pobytu na území ČR (především rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, sp. zn. 5 Azs 37/2003, či ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004 – 94). Z ustálené rozhodovací praxe pak vycházel i při posuzování podmínek pro udělení humanitárního azylu (viz shora citovaný rozsudek č. j. 2 Azs 36/2005 – 48, či kupříkladu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2004, č. j. 5 Azs 60/2004 – 52). Postup krajského soudu tedy žádnými stěžovatelem tvrzenými nedostatky netrpěl.

[10] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že jakkoliv může být stěžovatelova snaha o legalizaci pobytu na území ČR lidsky pochopitelná, nelze pro tyto účely využívat řízení o udělení mezinárodní ochrany. K bezpečnostní situaci na Ukrajině se tento soud vyjádřil již opakovaně (např. usnesení ze dne 25. 1. 2018, č. j. 1 Azs 373/2017 – 31, usnesení ze dne 14. 2. 2018, č. j. 1 Azs 410/2017 – 26 a mnoho dalších) a stěžovatelův azylový příběh se nikterak zásadně neodlišuje od okolností posuzovaných ve shora citovaných případech. Lze tedy uzavřít, že posuzovaná kasační stížnost nepřináší žádné otázky, které by dosud nebyly judikaturou Nejvyššího správního soudu vyřešeny.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud z výše uvedených důvodů kasační stížnost stěžovatele odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s.

[12] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věta první za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. srpna 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu